

HOLMQVIST, ALBERT

Åminnelse-tal öfwer probstinnan ...
Margareta Thelaus, wid des christeliga
begrafning, uti Hudiksvalls stads kyrka,
den 25. maj år 1766. Hållet af Albert
Holmqvist ... Gefle, tryckt hos Ernst
Peter S

1766

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
  - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
  - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
  - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

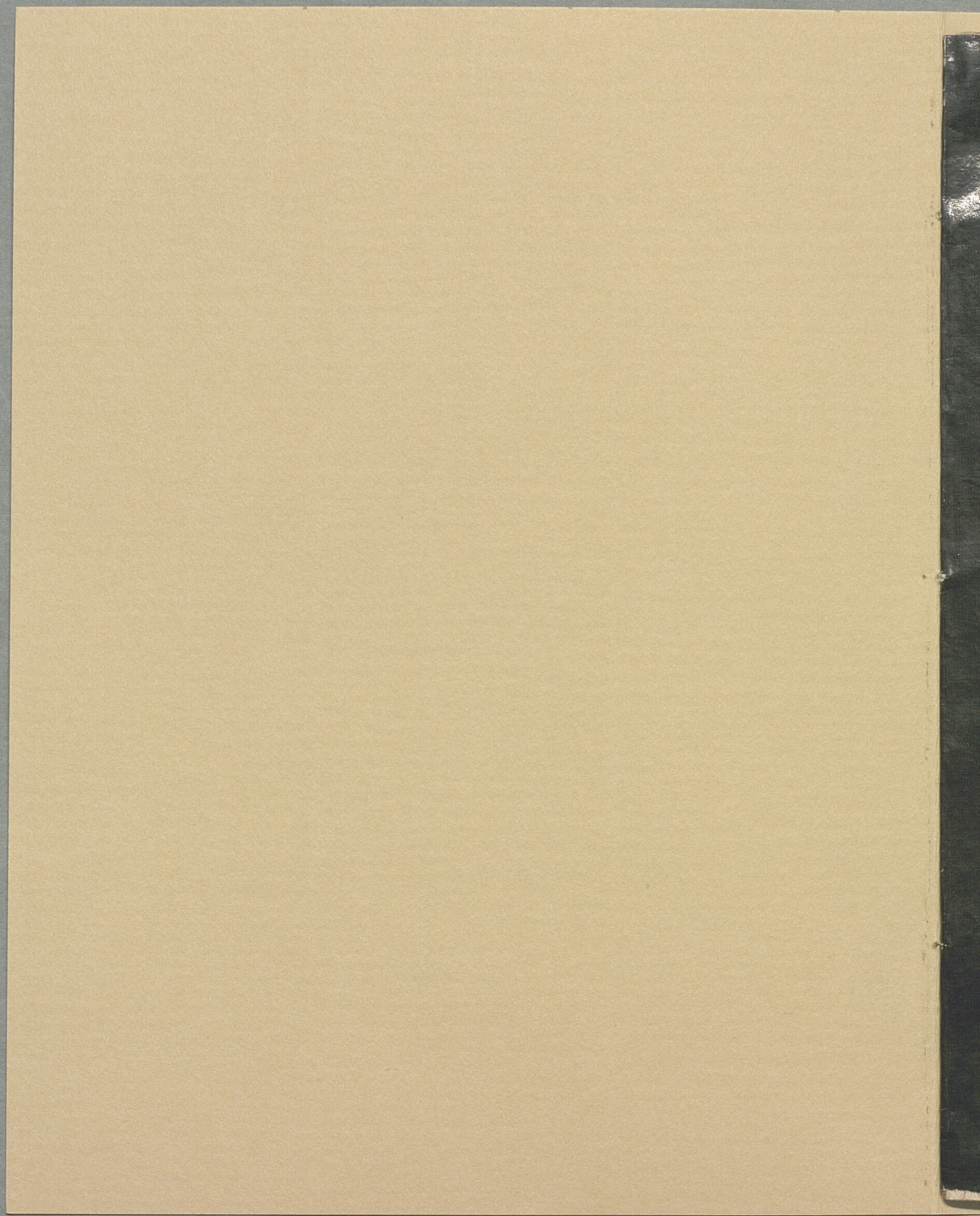
Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

THELAUS, M.

Ex. A

In Parcel
Lithued
Tone 1900
1700-1829

EX.A

11.

Likpred.
Före 1900.
1700-1829.

Äminnese-Sal

Öfwer

Probstinnan,

Ädla och Wäl-Äreborna,

Sru MARGARETA THELAUS,

Wis

Des Christeliga Begräfning, Uti Hudiksvalls
Stads Kyrka, den 25. Majj
År 1766.

Hället

af

ALBERT HOLMQVIST,

Probst och Kyrkoherde öfwer Särba och Bögs Sörsamlingar.

G E F & C,

Tryckt hos ERNST PETER SUNDQVIST.

11

Imprimatur.
ER. KINMARK,
Fac. Theol. h. t. Decanus.

I Namn Faders, och Sons, och then
Helige Andas. Amen.

Si wete, at om denna hyddones wårt
jordiska hus nederlagit warder, så
hafwe wi ena byggning, af Gudi
byggd, et hus icke med händer gjordt,
det ewigt är i himmelen. Och öfwer det sam-
ma sucke wi ock, efter wårt hemman, som af
himmelen är, och oflångtar, at wi dermed måge
öfwerklädde warda. I dessa eftertänkelige ord yttrar
sig Apostelen Paulus i 2 Cor. 5:1.2. när han, å ena
sidan, betrachtade detta timmeliga lifwets uselhet och o-
beständighet, och, å andra sidan, det tilkommande lif-
wets

wets härlighet och, oförgängelighet, som Gud beredt dem, som i trone på Jesum Christum intill ändan framhårda, och, medan de här strida, i sin bättrings, Selgelses och kallelsets lopp, sig så sticka, at de må tackas Gudi, v. 9. och med trolamod håra ihet förs som Han finner godt at dem pålagga. Wi wete, säger Apostelen at ic.

Orden äro förblommerade, men desto mera sinne-rika, och föreställa

1:0 Wår Kropps bräckelighet och förgängelighet, under liknelse af en hydda och et jordiskt hus. Intet jordiskt hus, det må wåra så wål uppsatt och förwaradt, som det någonsin kan, är så fast, at det ju icke med tiden blifwer bofälligt, och ändteligen förfaller. Aldraminst kan en Zydda, som af löf eller annat löst och swagt ämne sammanfättes, bestånd hafwa, utan fastas lätteligen omfull, och bygges des utan af dem, som en kort tid allenast, på något ställe, wistas tänka til den ändan upp, at hon åter skal kunna snart nedtagas, och flyttas hwart man wil. Så är det ock med wår swaga och bräckeliga kropp. Han är wål af den Stora Skaparen mästerligen tilhopa satt, och af Hans hand så konstigt tilredd, at han tjenar själene för ett Hus, i hwilket hon bor och werkar, och wi hafwe orsak, at med David utlåta oss: Jag tackar dig, HERRE, derföre, at jag underliga gjord är: Underlig äro dine werck, och det besinnar min själ wål; Ps. 139:14. men så är han dock nu mera, efter det beklageliga syndafallet, icke något fast och warachtigt, ej eller et fridsamt hus, utan en bräckelig och orollig Zydda, som tusende krämpor, beswär och olägenheter underkastad är, och af hwarje-

hwariehanda sjukdoms och bedröfwelses stormwäder så skakas, at den ju mer och mer förfaller: en owarachtig Zydda, som wi en liten tid allenast uppehålle oss uti medan wi, såsom främlingar och gäster, på jordene wandre, och söke vårt fädernes land, som är i himmelen: ett jordiskt hus, som af jord gjordt är, på jorden flyttas hit och dit, hwart Guds försyn och den ostadiga lyckan behagar föra det, och måste åter warda til jord igen: 1. Mos. 3: 19. et hus, som ändteligen nederlagit warder, och af dödsens magt försköres, hwilken ej allenast uplöser föreningsbandet mellan själen och kroppen, utan och derefter underkastar kroppen förgångelsen, så at des delar förmultna, och skillas ifrån hwarannan, ej annorlunda än en Zydda eller tålt, när den nedtages, och i sina delar uplöses: hwilken bemärkelse ordet, som Apostelen i sit eget språk brukar, egänteligen hafwer. Et weridenes barn må slå så fasta pålar i jorden ned, som det någonsin kan, dock är och blir des Zydda jordiskt, det är, bräckelig, flygtig och förgångelig, och kastas esomoftast omkull, när man det som minst förmodar. Ty wi hafwe här ingen warachtig stad: Ebr. 13: 14. Vårt lefwande på jordene är såsom en stugga, och dwåls intet. 1. Chron. 29: 15. Detta besinnar et Guds barn, och gör sig fördenskul aldrig någon lång räkning på detta förgångeliga, utan säger med Petro: Jag wet at jag skal snarliga aflägga denna min hyddo, såsom och war Zerre Jesus Christus hafwer mig kungjort. 2. Pet. 1: 14.

2:0 Föreställer Apostelen det ewiga lifwets härlighet och oförgångelighet, såsandes: Wi hafwe ena byggning, af

Gudi byggd, et hus, icke med händer gjordt, det ewigt är i himmelen. Han fortfar med sin wåbegynta liknelse, och kallat äfwen de saligas hemwist och härliga tilstånd i himmelen en byggning eller hus, såsom och på andra ställen i den heliga skrift brukeligt är; men icke et jordiskt och förgängeligt hus, sådana som menniskor med sina händer bygga, och här på jordene like äro, utan et hus, som af Gud allena byggd är, som han, af blotta nåd och barmhertighet, i Christo Jesu, tilredt Matth. 25: 34. för dem trognom, utan någon deras förtjenst och medwårkan: ett ewigt hus, som af ewighet beredt är, förän werldenes grund lagder war, Eph. 1: 4. och i ewighet wara skal, utan någon rubbning och återwändö; så at de trogne, sedan de seke allen ast med själen, i dödsstunden, utan och med kroppen, på den yttersta dagen, dit ingått hafwa, skola få blifwa när Guds tronom altid: 1. Theß. 4: 17. ett hus, som är i himmelen, i härlighetenes himmel, dit Herren Jesus gått och öf rum beredt; Joh. 14: 2. der Gud uppenbarar sig i sin Majestät och härlighet för de heliga Änglar och saliga Helgon; der de få se Gud och sin Frelfare Jesus, Ansigte mot ansigte, och ifrån synden samt alt det onda, som på synden följer, fullkomme-ligen befriade, få, med en outfärlig glädje och frögd, njuta alt det goda, som både til kropp och själ, dem härligen pryda, och på det lustigaste sågna och söndja kan. Et Hus, som Apostelen widare kallat sit och alla trognas hemman af himmelen, emedan de der hafwa icke allenast sit rättä och almånna hemwist och fädernesland, utan och lifasom hwar

hwardera sit egna och förskildta boställe, sin bestånda härlighets grad, som de här wänta och eftersträfwa: I hwilket affeende Frelsaren äfwen säger, at der äro många boningar. Joh. 14:2. Et hus som med rätta kallas fridsbus och trygga boningar; Esa. 32:18. ty der skola de utwalde bo i skön rolighet. Gud skal bo med dem, och de skola wara Hans folk, och Sjelfwer Gud med dem skal wara deras Gud. Och Gud skal astorka alla tårar af deras ögon, och ingen dödd skal sedan wara, icke heller gråt, icke heller rop, icke heller någon wärck warder mer ty det första är förgångit. Uppb. B. 21:3,4.

Andteligen förklarar ock Apostelen 3:0. sin och alla trognas wisshet om, och innerlig längtan efter denna himmelska ro och härligheten. Wi wete, säger han: Af Guds uppenbarade ord och des oswikeliga nåde löften, som den Helige Ande i våra hjertan stadfast och beseglat, äre wi derom förwisade: Wi tro och lite deruppå, med all förtröstan: Wi tröste både oss och alla andra Guds barn, under denna wär bräckelighet, uselhet och alt det lidande, som oss håldst påkomma kan, at om eller när denna byddones wårt jordiska hus nederslaget warder, så hafwe wi at med säkerhet wänta en byggning af Gudi bygd, et hus, icke med händer gjort, det ewigt är i himmelen.

Denna tronens wisshet om den himmelska härligheten werkar ock hos alla rätta Guds barn en häftig och innerlig längtan efter henne, som Apostelen widar tilkännagifwer, då han säger: Och öfwer det samma sucke wi wi ock, efter wårt hemman som af himmelen är, och oss längtar, at wi dermed måge öfwerklädde warda. Guds kära barn,
som

som här äro gäster och wandringsmän, sucka, af inner-
 lig åtrå, efter sit hemman och fädernesland i Himmelen:
 Och ånknent de här igenom trona haftwa irådte sig JE-
 su dyra rättfärdighet, och derigenom både från synde-
 nes skuld, fördömelse och wälde befriade blifwit, dock
 som de med ångstan förmärka, at synden bor ännu qwar
 hos dem, och ansätter dem med sina retelser, så länge
 de här lefwa, så långta de, at med den himmelska här-
 ligheten och oskyldigheten, såsom eu skön Åre-klädning,
 til kropp och själ i himmelen öfwerhölgde och prydde
 warda. Deras långtan kommer således icke af syndig
 otolighet, eller misnöje med det onda, som de här ut-
 stå måste; utan af et heligt begär at blifwa qwitte syn-
 da-kroppen, Rom. 7:24. at skiljas ifrån den onda och för-
 argeliga werlden, at komma hem til sin Gud, 2. Cor. 5:6.
 och der frögdas med honom. Ju mera de lära känna sin
 egen swaghet, werldenes sáfånga och det ewiga lifwets
 härlighet och förträffelighet, ju mera långta de derefter, och
 den Helige Ande upptänder osägelig suckan Rom. 8: 23.
 derefter i deras hjertan. De sucka wid sig selfwa efter
 barnaskapet, och wänta sin Kropps fölöfning: 8: 23. De
 åstunda skiljas hådan, och wara när Christo: Phil. 1: 23. De
 önska med Simeon at få fara hådan i frid, Luc. 2: 29. och
 yttra sig somoftast med David: När skal jag, dertil kom-
 ma, at jag måtte se Guds ansigte. Ps 42: 3.

En så Gudelig långtan at komma ifrån ihenna tå-
 re-och jämmerdalen til den himmelska glädje-och frögdesealen,
 hafwer ock den Saliga Frun haft, hwars andelösa Seka-
 men, på den swarta båren, nu står griftfärdig, at Chri-
 stelli.

skeligen och med wälförtient heder bäddas i mulleno, och gömas undan våra ögon: Det är, den i lifstiden Ad-
 la och Wäl-Areborna Fru MARGARETA THELAUS, Prob-
 stens och Kyrkoherdens i denna Christeliga och hederwårda
 Stads och dertill lydande Idnors Församlingar, samt
 Inspectoris Scholæ härstädes, Högarewörbige och Hög-
 lärde Herr Magister Christopher Justi för detta älskeliga och
 Allanswårde Måka. Känslan af des jordiska hyddas brä-
 teligheter och werldenes säfengelighet, som Guds ord
 och en dagelig erfarenhet ju mer och mer lade för Hen-
 nes ögon, lärde Henne at tidigt försaka werlden och be-
 reda Sig til Himmelen. Wissheten, som Guds Ande
 hos Henne werkat, at Hon der hade at wänta en bygg-
 ning, af Gudi byggd, et hus, icke med händer gjordt, der
 ewigt är, styrkte och tröstade Henne, under denna tid-
 sens wedermöda, hwaraf den alwise Guden behagat
 inskänka för Henne et nog drygt mått. Begge dessa stycken
 uppväckte ock hos Henne en innerlig längtan efter him-
 melen. När den jordiska hyddan beswårade själen, Wissh. 9: 15.
 och Guds Ande derunder i ordet wiste Henne des hem-
 man, som af himmelen är, så suckade Hon derefter, och Hen-
 ne längtade, at hon dermed måtte öfwerklädd warda. 3ER
 re, sade hon för dig är alt mit begär och min suckan är dig
 intet fördold. Ps. 38: 10. Efter dig, 3ERre, längtar jag:
 Min GUD, jag hoppas uppå dig: Låt mig icke komma på
 skam. 25: 12. Hennes suckan är ock nu hörd: Hennes
 längtan fullbordad, då hon, igenom Guds Nåd, allare-
 dan til själen fått intaga det hemman som GUD Henne byggt,
 den härlighets lott, som GUD Henne i himmelen bestårt,

och hwaraf kroppen jämnväl, i sinom tid, skal delachtig blifwa, sedan han hwilat i det hus, i hwilket han nu införas skal, och allom lefwandom förelagt är. Job. 30: 23.

Men förän wi sättie denna Sal. Fru Probstinnan, ned i det tysta, wilje wi, efter Christelig sedwänjo, kortelligen föra oss des lofwärda lefwernes lopp til minne, häldst som det ländet Gudi til ära, och kan, tjena dem efterlefwandom til uppmuntran och eftersyn.

År 1724. den 20 April, efter gamla, eller den 1. Maij, efter nu brukeliga nya stilen, blef Sal. Fru Probstinnan född i Gefle. Hennes Fader war då förtiden Logices och Matheseos, sedermera Theologiæ Lectorn wid Kongl. Gymnasium derstädes, samt Probsten och Kyrkoherden wid Sille församling, Högårewörige och Höglärde Herr Magister MAGNUS THELAUS, som mått af lefwande och är, saligen dog, i sidstledne November månad, och har således fått emottaga denna sin K. Dotter i den ewiga glädjen. Modren war Adla och Wälåreborna Fru Anna Sophia Djurberg, som ännu lefwer en förjande Encka, och är en wärdig dotter af den för sin Gudsfruchtan och lärdom mycket Namnkunnige, men för flere år sedan afledne Primarie Theologiæ Profesoren wid Kongl. Academien i Upsala och Dom-Probsten derstädes, Herr Doctor Dan. Djurberg.

Desa Sal. Fru Probstinnans hedersliga Förältrar låto sig först wärda om Hennes andeltiga och ewiga wälfärd, til befordran hwaraf de strapt, i swåda barndomen, låto bära Henne fram för H. Oran, i det heliga dopet, at derigenom försättja Henne i gemenskap med Guds sörjande

bande kyrka här på jorden, och förskaffa henne arfskrätt til de himmelska fridsbusen, i hwilka hon nu är en säll innewånare.

Som hon war enda dottren, och deriämte i flera år enda barnet, så blef hon ganske hederligen och wäl upforstrad. Ty förutan det, at hon i sina låra föräldrars hus troligen underwistes så i Christendomen, som andra des kön och stånd anständiga dygder och wetenskaper, och blef deruti i synnerhet anford och danad af sin förnuftiga och allvarsamma Moder, så fick hon den förmånen, at ofta och länge wistas i Upsala, hos sin Mormoder, Sal. Fru Doctorinnan Djurberg, af hwilka såsom et dygde-mönster och en oförlignelig hus-fru, hon mycket lärde: Blef och innemot et år hällen i Stockholm hos den dygdiga och i fruntimmers sädger mycket förfarne Fru Helena Vougt, af hwilken hon dels widare inhämtade, dels och stadgades i de stycken, som pryda et fruntimmer, och, wid återkomsten til des födelseort, gjorde henne öfwer allt angenäm och behagelig.

Det drögde förden skull icke länge, förän des i diup sorgnu qwarlättna R. Man, Probsken och kyrkoherden, Hert Mag. Chistopher Justus, hwilken då war kallad och förordnad til kyrkoherde i Gasta och Estarna församlingar, men likwäl ännu, såsom Vice Pastor, berömmeligen förestod Gefle församling, för henne fattade et sådant tycke at han utfåg och begärade henne til sin R. Brud, och åstundade med henne ingå et Christeligt richten skapt som, efter Guds förmyndant sin fullbordan, i Stockholm den 16 Septemb. År 1744.

Äret derpå flyttade Sal. Fru Probstinnan med wäl-
bemålte Sin kära Man, til Gasta och Estarna Pastorat
i Roslagen, och 6 år derefter, eller år 1751, hit til Hu-
dickswall, hwaråst Hon, på båda ställen, i samsålda 22
år, med Herr Probsten, delat både ljuf och ledt.

Ibland annat godt, hwarmed den Milda Guden deras
ljufwa ächtenkap wälsignat, räknat wi i synnerhet 9 kä-
ra och wälskapade Barn, 6 Söner och 3 Döttrar, hwil-
ka Herr Probsten och den Sal. Frun, såsom ästwen så
många oiwedersäjeliga kärlekspanter, tillsammans af-
lat, af hwilka dock 3 Söner och 1 Dotter redan i
spåda barndomen äro affomnade, och hafwa nu gjordt
sin K. Moder et gladt möte i himmelen; men de öfri-
ge 3 Söner och 2 Döttrar lefwa ännu, och jämt sin
kära Fader, med så mycket bittrare sorg och tårar, be-
flaga sin hulda Moders dödeliga fränfalle, som de nog
tidigt måste sakna Hennes öma omwårdnad.

Såsom en dygdig och Gudfruchtig Själ, tolte Sal.
Fru Probstinnan, i lifstiden, icke Sit eget beröm. På
Hennes döda mull böre wi dock lemna henne det wäl-
förtienta låford, at Hon varit en lydlig Dotter, en kär
och trogen Måka, en huld och derjämte alstvarsam Mo-
der för Sina barn, en god Hushållerka, en trofast Wän,
Ordentelig i Sit wäsende, nöjsam i umgänge, och det
som mera är, en rätt Christen, som erkände sina fel med
hjärtelig sorg ångslan, sökte nåd och förlåtelse hos Gud,
genom trona på Jesu försonings blod, och i trona wan-
drade på HERRANS wägar, älskade GUD och HANS ord,
var kärlek för sin nästa, war ömhjertad och hjälpsam, mot
den

den fattiga och nödlidande, wänlig och upprichtig emot alla. Hon sticade sig, såsom de qwinnor höfwes, som Gudactig het bewisa med goda gjerningar, efter Pauli förmaning i 1. Tim. 2: 10. Wi kunne med skäl på Henne lämpa, hwad Boas fordom sade om den fromma Ruth: Zela staden, wet, at Hon war en dygdesam qwinna. Ruth. 3: 11.

Uf den Högsta har denna wår sälla döda warit begåstwad med en wacker kropps skapnad samt et ädelt och muntert sinnelag, som likwäl, med ärens tiltagande, fått många och swåra anstötter af drygt hushåld, af mycket beswär med så många Barns skötsel och upfostran, och i synnerhet af hwarjehanda sjukdomar, ibland hwilka den häftigaste warit Niursten-Passion, som merendels plågar wara obotelig, men blef likwäl, igenom Guds hjelp, någorlunda botad, sedan Hon, i bdrjan af Sin ankomst hit til orten, fick tilfålle at bruka denna Stadsens hälso-brunn, dock så, at Hon hade deraf stark känning, och Hennes sidsa swåra sjukdom, som bestod i stark bröstsjuka och gickt, hwaraf Hon öfwer 2ne år hårdt ansatt warit. Icke desto mindre sticade hon Sig åfwen härunder, som en rätt Christen ägnar, upptog alla swårigheter, såsom en Faderlig aga af HERRans hand, lät dem ju mer och mer drifwa Sig från werlden til GUD, uppmuntrade Sig med hoppet om den tilkommande himmelska härligheten, war ganska nögd at dö, yttrade Sig långt för detta, at Hon skulle ej länge lefwa, och i en fast tro på sin Frelzare bar forset med stort tolamod, efter Honom.

Hwad Sal. Fru Probstinnans sidsa widkommer, så har Hon, hela winteren öfwer, warit eländig af bröstsjuka

Kan och gichten, och ehuru man gjorde sig hopp om hennes wedersäende, sedan hon, uppå förfarna Säkares till styrkan, brukat åtskilliga hälsomedel, som hade så god werkan, at hon, ehuru mycket förswagad, kunde merendels sitta uppe, dock slogs detta hoppet omsider omkull af en annan swår tillbötdande Passion, hwarigenom gichten stog utur benen i kroppen, hwaremot wäl och straxt skaffades tjelliga botemedel, men emedan krafterna woro så astynade, at naturen ej kunde hjälpa under, aflöpp det beklagligen utan werkan. Sedan Christi himmelsfärds dag har hon jämt varit sängliggande: och ehuru hennes elende till kroppen war på sidstone ganska stort, så war dock själen munter och stärkt i tro, hopp och tolamod samt Gudelig längtan efter himmelen, hwarmed Hon, efter en hård dödsstramp, igenom Guds nåd, segrade öfwer döden, och ingick i de himmelska fridsbusen, den 18 Maji, eller 8 dagar i dag sedan floctan; efter middagen, och skildes således ifrån werlden, i samma månad, som Hon till henne född blifwit.

Hwad stor och bitter sorg detta bedröfweliga dödsfall Herr Probstsen och des kära Barn tillkyndat, kan hwar och en lätteligen föreställa sig, som wet och wil besinna, hwad det har at betyda, at med trägna ämbetes syxior och et drygt hushåid beswårad, med många fast icke alla små, dock omhyndiga barn omgifwen, som ännu fordra både till syn och skötsel, och dertill med för tiltagande bräckeligheter stels utsatt, se en sät och pålitleig Waka, det käraste man på jorden äger, igenom, en swår sjukdom och håstig dödsstramp, skiljas ifrån sig, på en tid, då Hon, efter menniskeligit utseende, för ålder och år, tyckes ännu längre hafwa
fun-

kunnat med nytta lefwa. Men denna sorgen stadnar icke inom Herr Probstens hus. En öm Moder, som efter sin kära Mans och Moders nyligen skeddä död ännu ej wäl hugswalad blifwit, en widlyftig och derjämte hederlig slägt, wänner och bekanta, som känd denna Saliga Fru och sätt sägna sig af Hennes behageliga umgänge, måste hwar i sitt mått widkännas en öm och swidande förlust.

Barmhertighetenes Fader och all hugswalelses GUD hugswale of alla, som i denna sorgen del hafwa, i synnerhet Herr Prosten och des K. Barn, hwilkom den måst til hjertat går, så at Han, som är satt både til at straffa och hugswala andra, och, såsom en nitälskande lärare, låter begge delarna Sig om hjertat wara, må ock med Paulo kunna hugswala dem, som i allehanda bedröfwelse äro, med den hugswalelse, der GUD honom med hugswalat hafwer, 2. Cor. 3:4. och Hans K. Barn, efter sin nu warande jämmer och gråt, måtte med glädje rikeligen begäfwade warda! Job. 3: 22: En hymnig tröstefälla är och bör det för dem wara, at deras nu Saliga Fru och Moder så lefwat på jorden, at Hon lemnat efter Sig et kært och heder igit minne, och det kunna wara wise derom, at, sedan ock de en gång nedlagt sin jordiska hydda, skola de, genom Guds nåd, få råka Henne igen och med Henne begynna et kärligare umgänge, som af ingen ting rubbas och störas skal, i det hus, som icke med händer gjordt är, det ewigt är i himmelen, hwaräst Hon nu njuter glädje tillfyllest och en skön rollighet, sedan Hon här en liten tid lidit bedröfwelse, och wandrat genom forgedalen i 42 år och 18 dagar.

Mildaste GUD och Fader! Lär ock of besinna, huru bräckeligt och förgängeligt denna hyddones wårt jordiska hus är, och hu-

huru snart det nederflås kan, på det wi måtte lära försaka oss
 själswa och werlden, och Christeligen bereda oss emot vår o-
 wissa dödsstund. Gör oss i trone wisa derom, at wi hafwe en
 byggning, af dig bygd, et hus, icke med händer gjordt det ewigt är i
 himmelen; och låt det wara vår kraftigaste tröst, i all vår jor-
 diska wedermöda. Tjäd oss Jesu dyra rättfärdighet, såsom
 den enda skrud, i hwilken wi dig tackas, och för din dom bestå
 kunna; och hjelp oss, den samma, intil vår ändalycht, obe-
 smittad förwara kunna. Gör oss suckande efter vårt hemman,
 som af himmelen är, och uptänd samt bibehålt i oss en Gudelig
 längtan derefter: På det wi, i vår dödsstund, måtte dermed
 öfwerkläddewarda, och, när wi ändteligen biude werlden far-
 wäl, under intoget i de himmelska fridsbusen, kunna sjunga
 denna swaue-och segerlången:

Min sorg i frögd förwandlad är:

No 387: 4.

För jordisk hyddan släta,
 Et Paradis Guld mig består,
 Et ewigt lif för detta:

Min ögon öppnas, warda klar:

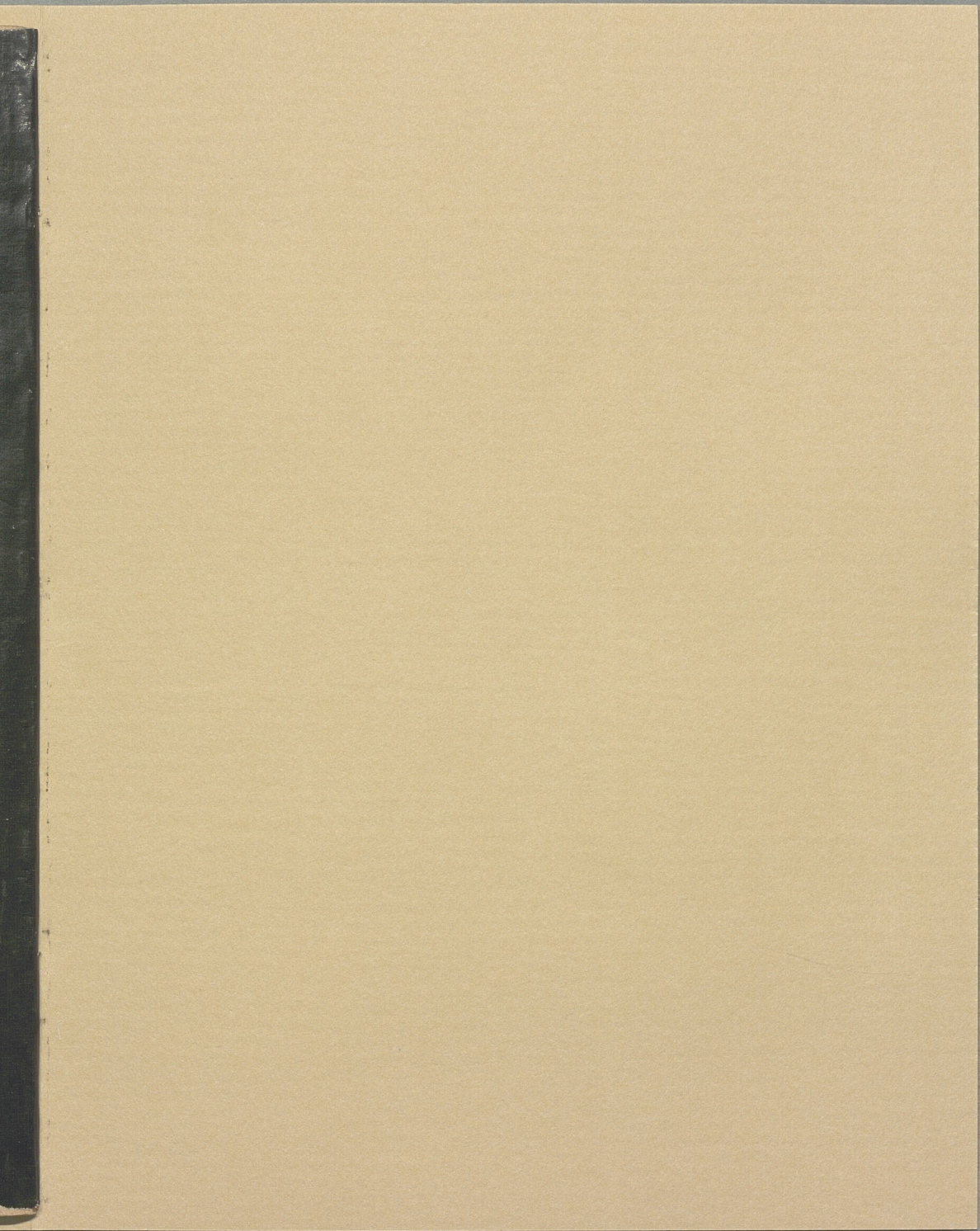
Jag lif i döden funnit har:

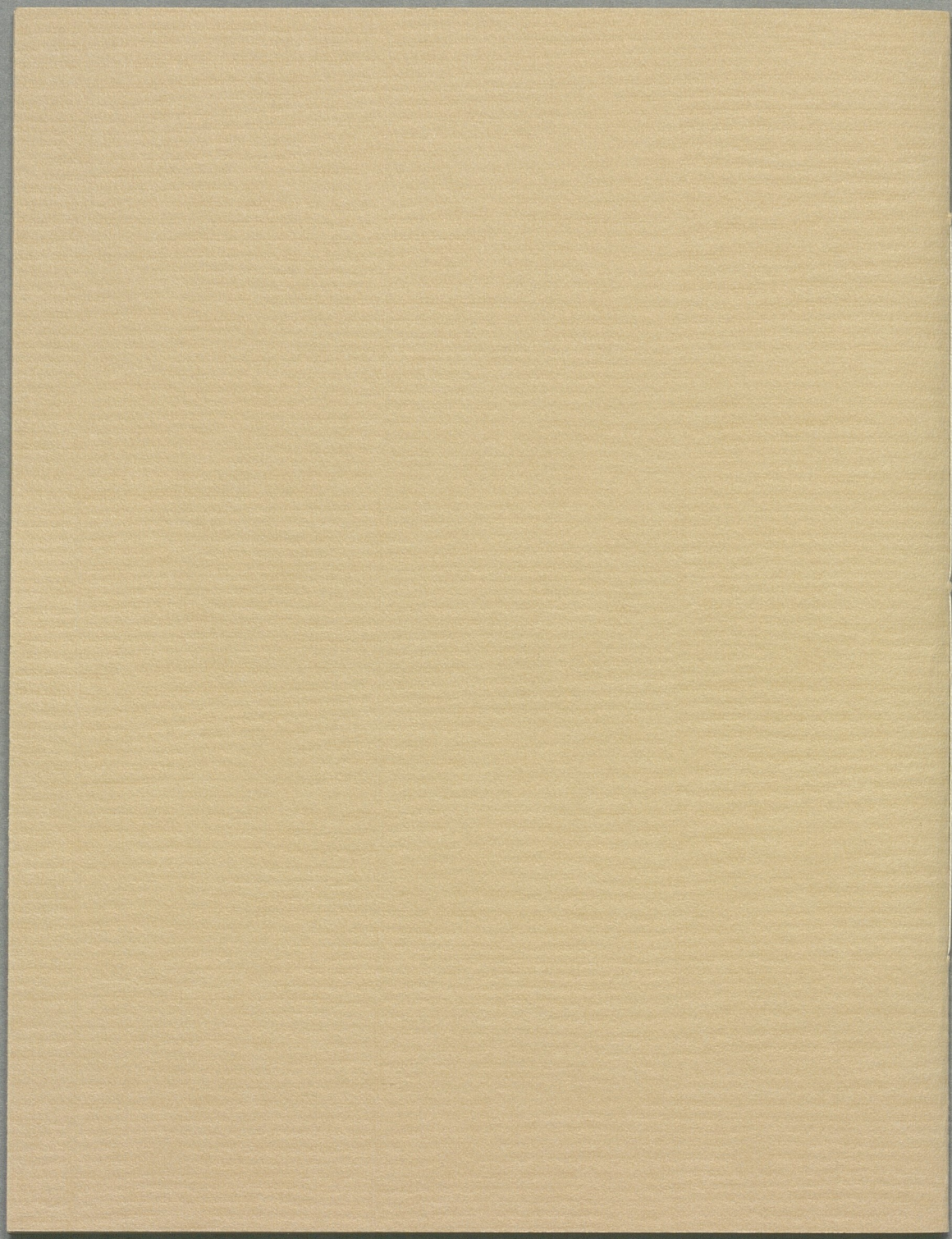
Så har all sorg en ända!

Tacksägelse.

För den heder, gunst och benågenhet, som denna Chri-
 steliga och hederwärda församligen, wid närwarande Be-
 grafnings-act, behagat förklara, afsägger Herr Probst och
 samtel. des sorgbundna barn och anhörige en kärlig och wörd-
 sam tacksägelse, utfästades sig at den samma, wid alla, håldst
 gladare tilfällen, med skyldig erkänsla och tjenst willigt bemöta.

www.books2ebooks.eu